

תלמודו בידו

יבמות

דף ק עמוד ב

א [עשרה כהנים עומדים יחד, ופירש אחד מהם ובעל אשה וילדה בן ואינו ידוע מי אביו, מה דינו ?

ב [באיזה אופן נאמר בכהן ספק בן תשעה לראשון ספק בן שבעה לשני "אוננים זה על זה אבל אין מיטמאים זה לזה" ?

ג [בן המתעסק בליקוט עצמות אביו לקבר אבותיו, האם נוהג דיני אונן ?

ד [אלו נשים מותרות לשמש במוך כדי שלא יתעברו, ומדוע ?

א [מן התורה: הולד כשר לענין יוחסין לישא אשה, ולעבוד במקדש. מדרבנן: נולד בזנות, פסול מלעבוד במקדש. והסמיכוהו על "והיתה לו ולזרעו אחריו", שאם הבן אינו מיוחס אחר כהן מסוים, פסול מלעבוד. נולד מנישואין, כגון כהן שמת בלא בנים, וייבמה אחיו בלי להמתין שלשה חודשי הבחנה, הולד כשר אף להיות כהן גדול.

ב 1. קידשה כהן על תנאי ולא נתקיים, יוצאת ממנו בלא גט, ובתוך שלשה חדשים ליציאתה ממנו נישאה לכהן אחר, ונולד הספק.

2. שנבעלה לשניהם בזנות בתוך שלשה חדשים זה מזה, ואינה יודעת ממי נתעברה.
- שאם נשאת לראשון ומת ונשאת לשני, כיצד הראשון ינהג דיני אונן על בנו.
- ואם הראשון גירשה, הרי מיטמא לראשון ממה נפשך, אם בנו הוא הרי מצווה ליטמא לו, ואם בן השני הוא הרי נתחלל ומותר ליטמא למת.

ג [נוהג מדרבנן דין אונן כל אותו יום.

ד [ר' מאיר: 1. קטנה בת אחת עשרה עד שתים עשרה, שמא תמות מחמת עיבורה.
2. מעוברת. שמא תתעבר שנית, והעובר הראשון ידחק וימעך צורתו.
3. מניקה. שמא תתעבר וייעכר טעם חלבה, ותגמול את בנה וימות ברעב.
חכמים: אף אלו אסורות לשמש במוך, אלא משמשות כדרכן ומן השמים ירחמו.